

Ved saneringsreformen i 1969 indføjedes bestemmelsen i lovens § 48 om, at boligministeren i hvert finansår bemyndiges til at yde tilskud inden for 2 mill. kr. til forskning, rådgivning og planlægning vedrørende sanering og byfornyelse.

Det er således kun inden for de allerseneste år, at det har været økonomisk muligt at yde en mere permanent støtte til forsknings- eller udredningsprojekter inden for sanerings- og byfornyelsesområdet. Forskningsprojekterne er derfor endnu få i antal – hvilket også hænger sammen med, at de årlige finanslovsbevillinger aldrig har været af en størrelsesorden, som lovens tekst kunne formode, men – groft sagt – har ligget i størrelsesordenen ca. 1 mill. kr. Bevillingen for finansåret 1977-78 er på 800.000 kr.

Det har hidtil været ministeriets praksis, at man ikke selv har taget initiativet til at få udført forskningsprojekter.

Derimod har de to saneringsselskaber taget initiativer til at få igangsat projekter. Det kan således nævnes, at det er Almennyttigt Saneringsselskab, der har søgt om støtte til det hidtil største § 48-støttede projekt, der forestås af Socialforskningsinstituttet, og beskæftiger sig også med »brugersiden«. Undersøgelsen, der har stået på i flere år og endnu ikke afsluttet, har til formål gennem interviews at kortlægge en sanerings sociale konsekvenser for beboerne og at belyse deres holdninger til nedrivning contra bevaring af saneringsområdet. Undersøgelsen har hidtil resulteret i to delrapporter »Sanering på Nørrebro« og »Beboere under Sanering«, og forventes afsluttet i 1977-78.

På samme måde har Grundejernes Saneringsselskab bevilget støtte til et projekt om registrering og beskrivelse af Københavns gamle bydel med det formål at forbedre mulighederne for en vurdering af saneringsbehovet i dette område. Ved andre forskningsopgaver har det normalt været forskerne selv, der søgte om støtte.

Når ansøgningen kommer til ministeriet, undersøges det først, om projektet er relevant, samt om det falder inden for det område, som § 48 tager sigte på.

Derefter indhentes udtalelser fra Statens Samfundsvidenskabelige Forskningsråd, Statens Byggeforskningsinstitut, miljøministeriets planstyrelse, boligministeriets teknikere samt i visse tilfælde tillige de to saneringsselskaber.

Når udtalelserne foreligger, færdigbehandles sagen i fagkonteret, der bl.a. på grundlag af de indkomne indstillinger tager endelig stilling til, om projektet bør fremmes, når de begrænsede midler skal fordeles.

Der er hidtil ydet støtte til følgende projekter:

1. Konsulentfirmaet Hoff & Overgaard.

»BY-NY« 1971-71 vedrørende nogle økonomiske konsekvenser af byfornyelse. Uddrag af rapporten er udsendt af landsplanudvalgets sekretariat som orientering nr. 13: »Omkostningsdata ved byfornyelse« 1971.

2. Konsulentfirmaet Hoff & Overgaard + Karsten Rønnows Tegnestue.

»Forbedring eller nedrivning – en økonomisk analyse« 1972 vedrørende valg mellem modernisering, ombygning eller nedrivning af utidssvarende bebyggelse.

Et supplement hertil udarbejdet 1972 indeholder konklusioner og sammenlignende beregninger vedrørende den tidligere udarbejdede rapport.

3. Poul Lyagers Tegnestue.

»Friareal-forbedring« 1972 vedrørende behovet for friarealer i eksisterende tæt bebyggelse og konsekvenserne af en standardhævning af kvartererne.

4. Instituttet for Centerplanlægning.

»Sanering ved begrænsede indgreb« 1972 vedrørende forbedring af et ældre boligkvarter (i Odense) ved alternative indgreb.

5. Danske Arkitekters Landsforbund og Foreningen af Byplanlæggere.

Vandreudstilling om sanering og byfornyelse.